

for, at han virkelig kommer i besiddelse af det pågældende formuegode, og der synes derfor principielt ikke at være grundlag for at undergive ham formuebeskatning af dette. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med bestemmelsen i forslaget § 99, stk. 2 a og b, hvorefter kautionsforpligtelser og forpligtelser, hvis opståen er afhængig af en kendsgerning, hvis indtræden er uvis, ikke kan fradrages som gæld.

Ved bestemmelserne i *nr. 2 og 3* er sådan formue, som vel er erhvervet af den skattepligtige i den forstand, at ejendomsretten er endeligt overgået til ham, men som dog ikke har nogen aktuel økonomisk betydning for ham, idet han hverken har rådighed over selve formuen eller dens afkastning, fritaget for formuebeskatning hos ham. Tilfælde af denne art vil mest praktisk forekomme ved båndlagte kapitaler. Bestemmelserne, der ikke finder anvendelse på formue, som er erhvervet mod vederlag, må ses i forbindelse med de i § 100, stk. 1 og 2, givne bestemmelser om formueskattepligt for indtægts- eller brugsnyderen eller i de i § 100, stk. 3, omhandlede tilfælde for giveren.

Reglen i *nr. 4* svarer til de nugældende bestemmelser. Om reglen henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 99, stk. 2 c.

Nr. 5 indeholder en regel vedrørende formueskattepligten med hensyn til kapitaler, der opspares som led i en pensionsordning. Reglen stemmer med nuværende praksis, hvorefter sådanne kapitaler er fritaget for formueskattepligt, sålænge de er unddraget den pensionsberettigedes rådighed. Efter kommissionsudkastets § 56, nr. 5, 2. punktum (bemærkningerne side 110) skulle den del af en sådan kapital med påløbende renter, som oversteg 25 000 kr., henregnes til den berettigedes skattepligtige formue. Under hensyn til, at reglen om formueskat af tilbagekøbsværdien af kapitalforsikringer er udgået, se ovenfor ad § 96, har man fundet det rimeligt at lade denne bestemmelse i kommissionsudkastet udgå. I forhold til kommissionsudkastets § 56, nr. 5, er der iøvrigt foretaget visse formulering ændringer under hensyn til de ændringer, der ved § 9 i nærværende lovforslag er foreslået i de i kommissionsudkastets § 7 anførte regler.

Ved *nr. 6* fastslås, at visse selskabsandele m. v. ikke er formueskattepligtige for den berettigede. Om reglens begrundelse henvises til bemærkningerne til § 96, nr. 6, og kapitel 6.

Til § 99.

Idet det i paragraffen fastsættes, at den skattepligtiges gæld kan fradrages ved opgørelsen af formuen, henholder man sig til den almindelige

civilretlige forståelse af, hvad der skal betragtes som gæld.

I *stk. 2 a og b* er det i overensstemmelse med kommissionsudkastet fastslået, at kautionsforpligtelser og andre forpligtelser, som først bliver aktuelle, såfremt en vis begivenhed indtræder, ikke skal anses som fradragsberettiget gæld. Man har dog fundet grund til at supplere bestemmelsen i kommissionsudkastets § 57, stk. 2 b, med en regel, hvorefter der, når forholdene taler derfor, efter ligningsrådets bestemmelse kan foretages fradrag for forretningsmæssigt påtagne garantiforpligtelser med hensyn til udførte arbejder eller leverede varer i det omfang, hvori disse forpligtelser kan påregnes at blive effektive. Trang til at foretage hensættelser til dækning af en sådan risiko vil navnlig kunne foreligge for produktionsvirksomheder og entreprenørforetagender. Adgangen til at foretage hensættelser må under alle omstændigheder betinges af betryggende bogføringsforhold. Det skal videre fremhæves, at der ikke i alle tilfælde, hvor en betydelig og påregnelig risiko foreligger, er samme grundelse for at indrømme adgang til hensættelse. Hvis risikoen aktualisering, hvad ofte vil være tilfældet, giver sig udslag i foretagelse af reparationsarbejder indenfor garantiperioden, vil udgifterne til disse arbejder, såfremt de ikke kan udskilles fra virksomhedens almindelige driftsudgifter (lønninger m. v.), direkte påvirke driftsresultatet, uden at det er muligt at afgøre, hvor meget af det hensatte beløb der skal føres tilbage som indtægt. Resultatet heraf ville let kunne blive, at hele det fradragne (hensatte) garantibeløb først vil kunne føres til indtægt, når garantiperioden er udløbet, og den skattepligtige ville da for en kortere eller længere periode have opnået dobbelt fradrag i indkomst og formue. Dette er grunden til, at man har ment det rettest at gøre fradragsadgangen afhængig af ligningsrådets bestemmelse, således at der om nødvendigt kan foretages en nærmere undersøgelse af forholdene for den enkelte virksomhed. Ligningsrådet vil naturligvis i det omfang, hvori det er gør ligt, kunne udfærdige almindelige retningslinier, f. eks. for enkelte erhvervsgrupper.

Reglen i *stk. 2 c* er affattet i overensstemmelse med kommissionsudkastets § 57, stk. 2 c. Medens martsforslaget i § 74, stk. 2 c, som hovedregel opretholdt gældende ret, hvorefter der indrømmes fradrag i den skattepligtige formue for kapitalværdien af byrder og ydelser af den i § 73, nr. 4, nævnte karakter, har man ved nærværende lovforslag fundet det rigtigst at nægte fradrag i formuen for kapitalværdien af løbende årlige ydelser som de nævnte.